

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 16 | Tetzave-Zayin Adar

א

1) מגילה י"ג, ב'

“הפיל פור הוא הגורל”, תנא: כיון שנפל פור בחודש אדר שמח שמחה גדולה, אמר: נפל לי פור בירח שמת בו משה. ולא היה יודע שבשבעה באדר מת, ובשבעה באדר נולד.

The verse states: “They cast pur, that is, the lot” (Esther 3:7). A Sage taught the following baraita: Once the lot fell on the month of Adar, he, Haman, greatly rejoiced, for he saw this as a favorable omen for the execution of his plans. He said: The lot has fallen for me in the month that Moses died, which is consequently a time of calamity for the Jewish people. But he did not know that not only did Moses die on the seventh of Adar, but he was also born on the seventh of Adar, and therefore it is also a time of rejoicing for the Jewish people.

2) קידושין ל"ח, א'

שהקדוש ברוך הוא יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש שנאמר את מקפרי ימיך אמלא

the Holy One, Blessed be He, sits and completes the years of the righteous from day to day and from month to month, as it is stated: “The number of your days I will fulfill” (Exodus 23:26).

ב'

3) תחלת פרשת תצוה

דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי:

"Speak to the children of Israel, and have them take for Me an offering; from every person whose heart inspires him to generosity, you shall take My offering.

4 תחלת פרשת תרומה

וְאַתָּה תְּצַוֶּה | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כִּתִּית לְמָאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

And you shall command the children of Israel, and they shall take to you pure olive oil, crushed for lighting, to kindle the lamps continually.

ג

5 תוספות נזיר י"ד, א'

אמר כמשה בז' באדר מהו - דביום הוולדו דהיינו בז' באדר שמחו שמחה גדולה וביום מותו בז' באדר מסתמא רבים נדרו בנדר ורבו נזירים בישראל מחמת צער והוא אמר בסתם אהא היינו כמו שהיה דורו של משה בז' באדר ביום מותו ונזירות קבל עליה או כיום הוולדו קאמר ושמחה קבל עליה

If he said like Moshe on Zayin Adar what would be the Din; as on his birthday, Zayin Adar, they rejoiced greatly, however on his day of passing, one can assume that many made vows and Nezerits multiplied in israel.

He said ambiguously "i will be", hence our doubt, if he is referring to his day of passing, accordingly accepting Nezerus, or is it like his day of birth, and he undertook joy.

6 נדרים ל', ב'

וּבְנִדְרִים הִלָּךְ אַחַר לְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם

and with regard to vows, follow the colloquial language,

7 רש"י מגילה י"ג, ב'

כדאי הלידה שתכפר על המיתה:

The birth is worthy to atone and negate the death.

ד'

8 תענית כ"ט, א'

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם שמשוננס אב ממעטין בשמחה — כך משוננס אדר מרבין בשמחה.

Rav Yehuda, son of Rav Shmuel bar Sheilat, said in the name of Rav: Just as when Av begins one decreases rejoicing, so too when the month of Adar begins, one increases rejoicing.

משנכנס אדר – ימי נסים היו לישראל פורים ופסח:

Whoever enters Adar: Days of miracles - these were for the Jews - Purim and Pesach

10 תענית י"ז, ב'

הללו — דבְרֵי סופְרִים, וְדבְרֵי סופְרִים צְרִיכִין חִזּוּק.

whereas these days mentioned in Megillat Ta'anit are statements of rabbinic law, and statements of rabbinic law require reinforcement.

ה'

11 אסתר ח', ט' ואילך

וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בְּעֵת-הַהִיא בַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-חֲדָשׁ סִיוָן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כְּכֹל-אֲשֶׁר-צִוָּה מְרֹדֶכֶי אֶל-הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים-וְהַפְּחוּתֵי וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר | מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוּשׁ שִׁבְעַת עֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שָׂגוּ וְאֶל-הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָל־שׁוֹנָם:

And the king's scribes were summoned at that time, in the third month-that is the month of Sivan-on the twenty-third day thereof, and it was written according to all that Mordecai commanded, to the Jews and to the satraps and the governors, and the princes of the provinces from Hodu to Cush, a hundred and twenty-seven provinces, every province according to its script and every nationality according to its tongue, and to the Jews according to their script and according to their tongue.

וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּגִי הַרְמָקִים:

And he wrote in the name of King Ahasuerus and sealed it with the king's ring, and he sent letters by the couriers on horseback, the riders of the king's steeds-the camels, bred of the dromedaries

אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר לְהַקְהִיל וְלַעֲמֹד עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרִיג וְלֵאבֹד אֶת-כָּל-חַיִּיל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתָם טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז:

that the king had given to the Jews who are in every city, [the right] to assemble and to protect themselves, to destroy, to slay, and to cause to perish the entire host of every people and province that oppress them, small children and women, and to take their spoils for plunder.

12) אסתר ט', ב'

נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים:

The Jews assembled in their cities, in all the provinces of King Ahasuerus, to lay hand on those who sought to harm them, and no one stood up before them, for their fear had fallen upon all the peoples.

13) אסתר ט', ט"ז - י"ז

ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו | ועמד על-נפשם ונזח מאיביהם והרוג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזזה לא שלחו את-ידם:

And the rest of the Jews who were in the king's provinces assembled and protected themselves and had rest from their enemies and slew their foes, seventy-five thousand, but upon the spoil they did not lay their hands

ביום-שלושה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בוא ועשה אותו יום משתה ושמחה:

on the thirteenth of the month of Adar, and they rested on the fourteenth thereof, and made it a day of feasting and joy.

14) אסתר ט', כ"ב

כימים אשר-נזחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבנינים:

as the days when the Jews rested from their enemies, and the month that was reversed for them from grief to joy and from mourning to a festive day-to make them days of feasting and joy, and sending portions one to another, and gifts to the poor.

15) רמ"א אורח חיים סימן תרפ"ח סעיף ז'

המפרש בים והיוצא בשיירא ואינו מוצא מגילה להוליך עמו יקראנה בשלשה עשר או בשנים עשר או באחד עשר בלא ברכה ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו י"א שקורא אפי' מתחלת החדש: הגה והכי נהוג ומיהו אם נזדמן לו אח"כ מגילה חוזר וקורא אותה ביום י"ד אפי' קרא תחלה ביום י"ג מ"מ קרא אותה שלא בזמנה: [כל בו ב"י]:

7. If one is sailing at sea or goes out in a caravan and he does not find a Megillah to take with him, he reads on the 13th or the 12th or the 11th without a blessing. And if he cannot wait until those days [arrive], there are those who say that he can read it even from the beginning of the month [of Adar]. RAMA: And this is our custom. And if by chance he does locate a Megillah, he goes back and reads it on the 14th, even if he read it in the beginning on the 13th. In any case he read it not in its appointed time. [Kol Bo; Beis Yosef]

I

16 ראש השנה י"ח, ב'

אמר רב פפא: שאני תשעה באב, הואיל והוכפלו בו צרות.

Rav Pappa said: The Ninth of Av is different, since the calamities that occurred on that day were multiplied.

17 תענית כ"ט, א'

ובשניה מנלו, דתניא: מגלגלין זכות ליום זכאי, וחוכה ליום חייב.

And the mishna further taught that the Temple was destroyed for the second time also on the Ninth of Av. The Gemara asks: From where do we derive that the Second Temple was destroyed on this date? It is taught in a baraita: A meritorious matter is brought about on an auspicious day, and a deleterious matter on an inauspicious day, e.g., the Ninth of Av, on which several tragedies had already occurred.

18 סוטה י"ב, ב'

ראו שמושיען של ישראל במים הוא לוקה עמדו וגזרו כל הבן הילוד היארה תשליכהו כיון דשדייה למשה אמרו תו לא חזינו כי הווא סימנא בטלו לגזירתיהו והם אינו יודעין שעל מי מריבה הוא לוקה

The Gemara applies this to Pharaoh: Pharaoh's astrologers saw that the savior of the Jewish people would be stricken by water. Therefore, they arose and decreed: "Every son that is born you shall cast into the river" (Exodus 1:22); they thought that their vision indicated that Moses would be killed in the water. Once Jochebed cast Moses into the water, although he was protected in an ark, the astrologers said: We no longer see in the stars anything like that sign we saw as to the downfall of the leader of the Jews by water, and therefore at that moment they canceled their decree. But they did not know that what they saw foretold that Moses would be stricken on account of the waters of Meribah. They envisioned a downfall for Moses by water but didn't fully comprehend their vision.

II

19 שולחן ערוך אורח חיים סימן תק"פ

אלו הימים שאירעו בהם צרו' לאבותינו וראוי להתענו' בהם

These are the days when troubles occurred for our forefathers, and it is worthy to fast on them.

(20) שבת קנ"ו, א'

רבי יוחנן אמר: אין מזל לישראל.

Rabbi Yoḥanan said: There is no constellation for the Jewish people that influences them. The Jewish people are not subject to the influence of astrology.

(21) רש"י

אין מזל לישראל - דעל ידי תפלה וזכות משתנה מזלו לטובה:

There is no constellation for Jews; for it changes to good, through prayer and merit.

(22) קהלת ז', ב'

טוב ללכת אל-בית-אבל מלכת אל-בית משנה באשר הוא סוף כל-האדם והחי יתן אל-לבו:

It is better to go to a house of mourning than to go to a house of feasting, for that is the end of every man, and the living shall lay it to his heart.

(23) רמב"ם ריש פ"ה הלכות תעניות

יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שארעו בהן כדי לעורר הלבבות לפתח דרכי התשובה

There are days when the entire Jewish people fast because of the calamities that occurred to them then, to arouse [their] hearts and initiate [them in] the paths of repentance.

(24) סוכה נ"א, א'

מי שלא ראה שמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו.

One who did not see the Celebration of the Place of the Drawing of the Water never saw celebration in his days.

(25) סוכה נ"ג, א'

אלו ואלו אומרים: אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא — ישוב וימחול לו.

Both these and those say: Happy is he who did not sin; and he who sinned should repent and God will absolve him.

(26) בית יוסף סוף סימן תרצ"ז

ועכשיו לא נהגו להרבות בסעודה לא בי"ד ולא בט"ו שבאדר הראשון ומ"מ נוהגים שלא ליפול ע"פ ושלא לומר מזמור יענך ה' ביום צרה משום דיומי נס והצלה הם:

י"ד

(27) אגרת הקודש ביאור לסימן ז"ך

נקל מאד לתלמידיו לקבל חלקם מבחי' רוח רבם העצמיית...

Thus it is very easy for his disciples to receive their part of the essential aspects of their master's ruach,

והנה יש עוד בחי' הארה לתלמידיו רק שאינה מתלבשת בתוך מוחם ממש כראשונה רק מאירה עליהם מלמעלה והיא מעליית רוחו ונשמתו למקור חוצבו דהיינו לחקל תפוחין קדישין ועי"ז נעשה שם יחוד ע"י העלאת מ"נ מכל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו ונזרעו בחקל תפוחין קדישין אורות עליונים מאד לעומת תחתונים אשר הם תורתו ועבודתו והארת אורות עליונים אלו מאירה על כל תלמידיו שנעשו עובדי ה' על ידי תורתו ועבודתו והארה זו שעליהם מלמעלה מכנסת בלבם הרהורי תשובה ומעשים טובים וכל המעשים טובים הנולדים מהארה זו שמאירה מאורות הזרועים בשדה הנ"ל נקרא גידולי גידולין והארה זו היא בהעלם והסתר גדול כמו שמש המאיר לכוכבים מתחת לארץ כדאיתא בתיקונים על משה רבינו ע"ה שאחר פטירתו מתפשטת הארתו בכל דרא ודרא לששים רבוא נשמות כמו שמש המאיר מתחת לארץ לששים רבוא כוכבים:

Now, there is yet another type of radiation to his disciples. However, it does not vest itself truly in their mind—as is the case with the first one, but radiates over them, from aloft. It stems from the ascent of his ruach and his neshamah to the source whence it was hewn, that is to the "orchard of the holy apples" (chakal tapuchin kadishin). (This ascent) effects a unification there (yichud) by means of the elevation of the mayin nukvin of all his doings, his Torah, and the Divine Service which he served all the days of his life. And in the chakal tapuchin kadishin are implanted most sublime lights corresponding to the nether ones, i.e. his Torah and worship. The illumination of these supernal lights radiates over all his disciples who became servants of the Lord through his Torah and worship. And this radiation, which is over them from aloft, instills in their heart thoughts of repentance and good deeds. And all the good deeds born from this radiation [radiating from the lights implanted in the orchard mentioned above] are called "growths of the second degree." But this radiation is in great latency and concealment, just like the sun radiating to the stars from below the earth. Thus it is stated in the Tikunim, in reference to Moses our Master, peace to him, that after his passing his radiation extends in every generation to the sixty myriad souls, just like the sun radiating to the sixty myriad stars from below the earth.
